

דבר אנכי

מה הפלא אם ממחנה השני, ממחנה ה"אגודה" שומעים מעין שמחה לאיד, לא שומעים מעין צהלה לאיד. זה מתבטא שם במובן של מאמרים. מאמר פלוני בעצת עדינות יותר ומאמר אלמוני יותר בהמוני ביות וולגאריות, הכל כתבונת כל סופר וסופר, אבל בסך הכל: שמחה וששון ליהודים. כאדם שאומר: "שישנו בני מעי!" ("החד" חוב' ג'). לאמר, שאנשי ה"אגודה" — במדה שהם מתעלמים משום טעמי אסטרטגיה מסך, שהעיקר כאן טעמי אסטרטגיה מורחיסטית — רואים תבוכת מהי נדם ובשלונם ושמתים.

ותכל שר' ב. לא דאה לעדף כאן איזה פירור מטאמר אחד שנתפרסם באותו בלי מבטא עצמו של אנשי ה"אגודה". שכך לשונו: "אין לך דבר מאוס וכעור יותר בעולם — בצפית-המזר לבשלוננו, מפלתו של אחד — — ואם כך הדין ביהוד, הדי בעורה ומאוסה פי אלה מדה זו בשהדברים אמורים לגבי כלל — — בכך הוא מעורר גועל — גועל לאדם — — המצפה לבשלוננו, למפלתו של אחד, כדי להיכנות מכך" ("ידישם מאניבלאט", ג. 54).

ועוד זאת: דברים אלה של סופר ה"אגודה" טכונים כלפי ה"בונד" ולא באו, חלילה, לשם בקורת עצמית. במובן.

כאמר, באו עתה ימי שמחה גדולה לאנשי ה"אגודה". ואחד מהם עומד בשערי-עתונם ומיהר דיבורו על המדה גדיה של ה"מזרחי". וכך לשונו: "הרי אנו שומעים ביום מפי המנהיגים המורחיסטיים דיבורים כאלה, שעד עתה נשמעו מפי האגודאים ואילו המורחיסטים היו גוערים בהם בקצף על השפתים". הכוונה, כמובן, לשעת הכרזת הנאה, שהמורחיסטים טרחו לזמן להם בהכרזתם הידועה בעסקי הקרנות. ודאי, גם סופר ה"אגודה" יודע, כי דברו של ה"מזרחי" בלב ולב, העמדת פנים לכאן ולכאן, הן ולאן בערבוב, וכך הוא אומר: "קודם כל על הקרנות. האם המזרחי נוהג הרם בקרנות הציונות? על כך אין אלא תשובה משונה מאד: הןזילאו... החלק האחד של ההחלטה המורחיסטית אומר בערך: "בנוגע לקרן היסוד לא פחדנו את המזרחיים מלהתחייב לתשלום מס". לאמר — — כן קרן היסוד, אך כאן בא החלק האחד של ההחלטה ואומר בפידוש: "לא, אך חברינו אינם יכולים לשתף עצמם בעבודה לטובת הקרן הזו, כל אימת שהחנהלה הציונית לא תקיים את תביעותינו" ("ידישם טנבלאט" ג. 47).

אפילו אנשי ה"אגודה" יודעים את כפל הפנים של המזרחי אך הם עומדים למרחוק, ורואים בכרכורים אלה ומחייכים ומעמידים עצמם כמי שנבואתו נתקיימה.

על החיך הזה לכל גונוי כותב עתה ר' ב. כדברים אלה: "ומאירך גיפא,